

1989, 2. srpna. – Sdělení VONS č. 1048 „Jiří Fajmon podezřelý z přečinu“ o trestním stíhání Jiřího Fajmona obviněného ze spáchání přečinu proti veřejnému pořádku pro sbírání podpisů pod petici Několik vět.

Dne 10. 7. 1989 bylo na OS SNB v Liberci Jiřímu Fajmonovi vysloveno podezření z přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6a¹ zákona o přečinech za to, že svým známým dával podepisovat petici Několik vět.² Jiří Fajmon, signatář Charty 77, nar. 21. 4. 1964, dělník, bytem Liberec, Jeřmanice 259, byl dne 2. 3. 1989 pravomocně odsouzen k dvoutměsíčnímu trestu odnětí svobody za účast na pokojné manifestaci katolíků v Bratislavě v březnu loňského roku (viz naše sdělení č. 717, 722, 764, 782, 866, 888, 900 a 951)³. Z výkonu trestu se vrátil 30. 6. 1989. Příslušníci StB mu sdělili, že bude-li pokračovat v této činnosti, může být stíhán pro trestný čin podněcování podle § 164 tr. z.

Jiří Fajmon je aktivní katolík. Policie se zřejmě obává toho, že jeho společenské postoje mohou být podnětem i pro ostatní věřící, a proto již delší dobu Jiřího Fajmona šikanují nejrůznějšími způsoby.

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 15, s. 6.

POZNÁMKY

¹ Správně podle § 6 písm. c) zákona č. 150/69 Sb. o přečinech.

² Jiřímu Fajmonovi, pracujícímu jako opravář vozů ČSD v Liberci, bylo vysloveno podezření z přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. c) zákona č. 150/69 Sb. o přečinech a sděleno, že je trestně stíhán pro spáchání tohoto přečinu, při výslechu na Železničním oddělení VB SNB Liberec konaném 10. 7. 1989. Obvinění bylo odůvodněno tím, že „dne 7. 7. 1989 na svém pracovišti rozšiřoval závadové tiskoviny, které svým obsahem narušují zájem socialistického státu při zachování veřejného pořádku“.

O případu J. Fajmona rozhodovala 16. 10. 1989 samosoudkyně Okresního soudu v Liberci Dagmar Dziaková. Petice Několik vět podle jejího

usnesení byla nepochybně v rozporu se zájmy socialistické společnosti, přičemž se odvolala na údajný negativní postoj široké veřejnosti k tomuto dokumentu. Nepodařilo se však prokázat, že obžalovaný seznámil s obsahem dokumentu větší množství lidí, neboť řada z nich se o jeho obsahu dovídala i z jiných zdrojů, včetně stranických. Podle samosoudkyně proto nebyla naplněna skutková podstata přečinu proti veřejnému pořádku a Fajmonovo trestní stíhání zastavila.

Proti usnesení o zastavení trestního stíhání podal stížnost okresní prokurátor v Liberci JUDr. Petr Rydvan Krajskému soudu v Ústí nad Labem. V odůvodnění stížnosti z 26. 10. 1989 požadoval po krajském soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a trestní věc přikázal prvoinstančnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Stížností okresního prokurátora v Liberci se 15. 11. 1989 zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem v senátu složeném z předsedy Jiřího Malinovského a soudců JUDr. Dany Stránské a JUDr. Milana Rejmana. Usnesení Okresního soudu v Liberci krajský soud zrušil pro procesní pochybení, Fajmonovo trestní stíhání však znovu zastavil. Uznal přitom argumentaci prvoinstančního soudu týkající se Fajmonova jednání, své usnesení ale zdůvodnil též tím, že samotný text petice neobsahuje výzvu k akcím, jež by narušily veřejný pořádek, a tak nenaplnuje skutkovou podstatu přečinu. Všechny výše uvedené dokumenty jsou uloženy in: OS v Liberci, soudní spis k případu Jiřího Fajmona, spis. zn. 5 T 202/89. Usnesení samosoudkyně Okresního soudu v Liberci ze 16. 10. 1989 a odůvodnění stížnosti okresního prokurátora v Liberci proti tomuto usnesení je uloženo též in: LP, Sb. VONS, inv. č. 13/8, sign. I/1 a 2, kart. 11. K případu viz dále Fajmonův dopis Václavu Bendovi obsahující informaci o zastavení jeho trestního stíhání a poděkování za pomoc (jednalo se o průvodní dopis k usnesení o zastavení jeho stíhání). Tamtéž, sign. II/1, kart. 11. Informace o Fajmonově případu byla uvedena v článku „Czech catholic harassed“ in: *News Roundup*, 1989, č. 334 (21. 9.), s. 15. Článek je uložen in: LP, Sb. VONS, inv. č. 13/8, sign. IV/1, kart. 11.

³ Dokumenty č. 720, 725, 767, 786, 870, 892, 904 a 955. Sdělení VONS č. 717, 722 a 764 se netýkají Fajmonova trestního stíhání za účast na bratislavské demonstraci za náboženskou svobodu, ale jeho trestního stíhání – nakonec odloženého – pro trestný čin hanobení republiky a jejího představitele.